

Larsen, C.
Lunde.
Nørgaard.

Olesen.
Dyppermann.
Pedersen, K.

Ne i.

Ussing.
Linnemann.
Naben.
Nosenørn.
Rothe.
Schack.
Schøler, B.
Skau.
Spandet.
Steen.
Thomsen, D.
Timm.
Wegener.
Wilkens.
Witth.
Wardenfleth.
Woserup.
Wregendahl.
Clausen.
Damgaard.
Dankjer.
David.
Fuglede.

Gottlob.
Gram.
Hall.
Hansen, C. A.
Hansen, J. A.
Hansen, L.
Herrild.
Jagd.
Jensen, C.
Kampmann.
Knudsen, J.
Krieger.
Larsen, J. C.
Madsvig.
Monrad.
Mourier.
Neergaard.
Ostermann.
Otterstrøm.
Ottesen.
Pedersen, P.
Poulsen, C. M.

Fraværende.

Kée.
Spønnek.
Stokfleth.
Andresen.
Boisen.
Broberg.
Fenger.
Heggelund.
Hoffmeyer.
Hækkerup.
Lykke.
Mardmann.

Stemte ikke:

Hansen, C. S.

Loven i sin Heelhed blev derpaa sat under Discussion.

Nørgaard: Naar Talen her er om at afstemme over, om nærværende Forslag skal vedtages som Lov, da bestander jeg mig med Hensyn til denne Afstemning accurat i samme Tilfælde som forrige Aar, da jeg skulde stemme over Loven om Hovseriets Afsløsning; thi, naget jeg nok havde ønsket, at Loven var bleven lidt anderledes, saa stemte jeg dog for den, for at prøve den som Lov, og fordi jeg antog, at Noget var altid bedre end Intet. Naar der

nu under Behandlingen af denne Sag er udtalt saa stor Betænkelse ved at stemme for denne Lov, da maa jeg indrømme, at, naar Talen er om en Lov, hvormed man vil gjøre en Begyndelse til en saa vigtig Sag som Fæstegodsets Overgang til Selveiendom, og naar man tager i Betragtning, hvilken Indflydelse en saadan Begyndelse unægtelig har paa hele denne vigtige Sags fremtidige Ordning, bør man være forsigtig med at gjøre det første Skridt; men desuagtet forekommer det mig dog, at denne Betænkelse neppe kan være saa stor, som den her er fremhævet, og, selv om Loven har sine Mangler, selv om den ikke er saa god, som man kunde ønske den, vil jeg dog stemme for Loven; er den ikke god, maa det vistnok indrømmes, at det er bedre, at den omfatter den mindre end den større Deel af Fæstegodset, og man har da des større Grund til at fordrø noget Bedre en anden Gang; desuden har Rigsdagen jo Initiativet, og kan foreslaae Forandringer, om det gjøres fornødent, saa jeg indseer ikke, hvorfor man nu skal forkaste den. Selv Bestemmelsen i § 7 er for mig en meget slaaende Grund til at stemme for Loven, idet jeg langt foretrækker Lovgivningsveien for Bevillingsveien. — Naar jeg ved Sagens anden Behandling har stemt for denne Lovs § 5 i den Form, den nu har, da er det, fordi jeg efter min Anskuelse ikke har seet nogen bedre at sætte i Stedet, og jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke kunde komme til anden Overbevisning ved Discussionen, og navnlig ved den ærede Ordførers Uttringer; thi, som det stillede sig for mig, gif de fornemmelig ud paa at minde os om alle de Skjær, som Loven vilde træffe paa, saafremt § 5 bibeholdtes; formodentlig meente han ved disse Skjær det, som man her i Thinget kalder „et andet Sted“, men den Grund var for mig ikke tilstrækkelig til at forandre min engang tagne Beslutning. Vil man nemlig indrømme, at Fæsterne have en Medveiendomsret i deres i Fæste havende Steder, da bør man efter min Mening heller ikke miskiende det Princip, at Fæsterne med Vilighed kunne ønske, at denne Medveiendomsret ogsaa sikkes deres Børn eller Svigerbørn, og derfor foretrækker jeg Bestemmelsen i den nu vedtagne § 5, idet den udtaler en nogenlunde bestemt